

vse slabe nakane, vse nelepe misli, da zaspim v Tvojem naročji, da sanjam o Tvoji vsega-mogočnosti, da se vzbudim v milosti Božji. In ti, ljuba devica Marija! premožna priprošnjica in pomočnica, položi ná-me svoj plašč, da zaspim pod njim! Zatisni Ti meni oči! Brani me, hrani me, porôsi me z ne-beško milostjo in izprôsi mi srečno noč! — Ti moj zvesti, desni angeljček varuh, stoj ob mojem vzglavji in vedno čuvaj, da oči ne gledajo, ušesa ne slišijo, srce ne

čuti drugega kakor božje slasti in odstopijo človeške strasti . . . (Kes, Očenaš, Češčena Marija.)

P. Bohinjec.

10. Miroljubnost.

Ako hočeš z vsem svetom v miru živeti, delaj kakor neki imeniten Francoz ob času prekucije. Ko ga potlej vprašajo, kaj je vendar storil, da ga prekucuhi niso ugrabili in umorili, odgovori jim: „Delal sem se prav majhnega pa molčal sem“

Listje in cvetje.

Vesela nedolžnost.

Národna pesen.

Le veseli pojmo radi,
Dokler smo nedolžni, mladi!
Le zakaj bi pa ne peli,
K' so nas angeljci veseli?

Tudi angeljci pojéjo,
„Svet, svet, svet“ Bogu dájéjo,
Tički čast mu žvrgolijo,
In pojoč se veselijo.

Kdor nedolžen je, rad poje
K' ima čisto srce svoje.
Dasi reven je, ne toži,
Rajši eno si zakroži.

Kdor zgubi nedolžnost belo,
Tak ne more pet' veselo,
Tak le kakor vrana kroka,
Angelj pa nad njim se joka.

Zapisala Ivanka Jávornik.

Kratkočasnice.

Učitelj (ob sprejetju novodošlega učenčka): „Kako ti je ime?“ — „Peterček.“ — „Kaj pa so tvoj oče?“ — Peterček: „Mrtvi!“ — Učitelj: „Kaj so bili pa prej?“ — Peterček: „Živi.“

Kmet gospej: „Kupite piške, dam vam jih po nizki cení.“ — Gospa: „Ne maram jih, ker so jako suhe.“ — Kmet: „Menite-li, da bom mokre prodajal?“

Uganke in šaljiva vprašanja.

1. Katero grozdje ne da vina?
2. Kje je zapisano, kateri dan bode sveta konec?
3. Štiri rogé, pa nobene nogé. Kaj je to?
4. Kam najprej udarijo vola, kadar ga zakolejo?
5. Jaz imam več denarja v svojem žepu kakor ruski car. Kako je to mogoče?
6. Na Španjskem kukavica nikoli ne kuka dopoldne. Ali verojameš to?

(Odgonetke v prihodnjem listu.)

(Milijon.) Kaj je milijon? Milijon je 1000krat 1000, to že vsi dobro veste, kaj ne? A vsakdo nima pojma o velikosti tega števila. Ko bi vse leto, začeniš 1. januarija, vsak dan naredil v svoj zvezek po jedno črtico, ob koncu leta, 31. decembra, ne bi še imel milijona, marveč še-le 365.000, ob koncu družega leta 730.000 in še-le 26. septembra tretjega leta bi imel milijon črtic.

Ali si že kdaj poskušal šteti do milijona? Jaz tudi še ne. A čuj! Ko bi kdo v jedni minuti naštel do 100, prišel bi v jedni uri do 6000. Da bi naštel milijon, potreboval bi $166\frac{2}{3}$ ur ali 6 dnij, 22 ur, 40 minut, ko bi mogel brez prenehanja po dnevi in po noči šteti.

(Koliko let traja večnost?) Misli si največje morje — ali vsa morja naše zemlje in vsakih milijon let naj bi priletela ptičica in odnesla kapljico vode, tako dolgo,

da bi posrkala vso vodo. O koliko let bi preteklo! In vendar še ni večnost, še senca večnosti ne. — Misli si najvišjo goro in vsakih milijon let bi ptičica jedenkrat priletela in odnesla jeden sam pesek: koliko let bi minulo, da bi tako odnesla vso goro — in vendar bi to še ne bila večnost. Večnost nima konca.

Nove knjige in listi.

Krško in Krčani. Zgodovinske in spominske črtice. Spisal Ivan Lapajne, meščanske šole ravnatelj. Krško, 1894. Založil Odbor za olepšanje mesta v Krškem. Tiskal Drag. Hribar v Celji. — Ta, tudi po zunanji obliki jako lična in prikupna knjiga, je le bolj odraslim in razsodnim čitateljem dovolj unevna in primerna. Podaje nam natančno zgodovino Krškega mesta od najstarejše dobe do današnjih dni. Pomembna je

ta zgodovina še posebej za slovensko slovstvo, ker nam natančneje opisuje Dalmatina, Bohoriča in Valvasorja, in pa za razvoj slovenskega šolstva, ker nam pojasnjuje zgodovino prve meščanske šole na Kranjskem. Cena?

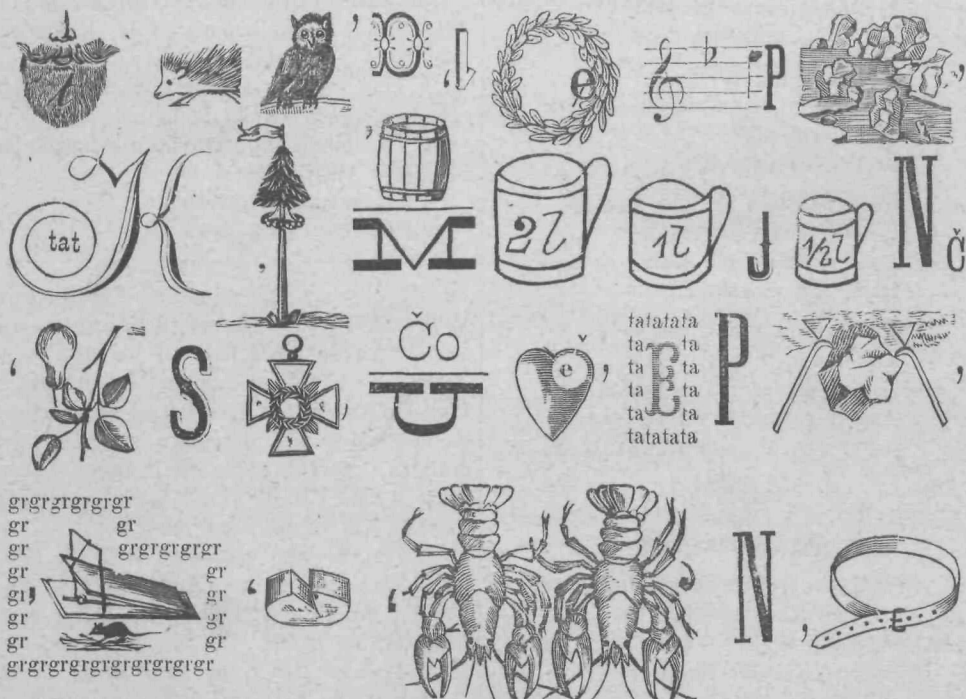
Rešitev rebusa v 8. „Vrtčevem“ listu:

Oj, zlati nauki zaklad so zate; te skrbno jih išči in hrani v srce!

Prav so ga rešili: Ant. Šlamberger, učence III. razreda v Ljutomeru; g. Henr. Robiňak, uradnik v Radgoni; Fr. Gruden, trgovec v Spod. Retjah; Emil Šinko, realec v Središči (Št.); Janezek Šketa, Francek Juhart, Tonček Kok, Rozalika Klančnik, Terezika Bošnjak, Marijica Šketa, Marijica Grah, Marijica Marovt, Marijica Kranje, Marijica Muhovec, Terezija Povše, Zofija Rovšnik, Lenica Juhart, učenci in učenke v Braslovčah; Izabela pl. Garzaroli v Razdrtem; Ivan Pratscher, dijak v Radgoni; Matej Vurnik, orglavec v Kresnicah; Jak. Inglič, c. kr. šolski vodja v Idriji; Anton Rantern, učence v Gornji Radgoni.

Rebus.

(Priobčil Josip Novak.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: Upravništvo „Vrtčev“, sv. Petra cesta št. 6. — Uredništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdajatelj in urednik **Ant. Kržič**. — Založnica **Ivana Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovac v Ljubljani.